

Druga strona postępowania: TB

Uczestnicy postępowania: Standesamt Mitte von Berlin, RD

Pytania prejudycjalne

Przedstawione zostają następujące pytania dotyczące wykładni art. 1 ust. 1 lit. a), art. 2 pkt 4, art. 21 ust. 1 i art. 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 ⁽¹⁾:

- 1) Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 12 decreto legge nr 132 (dekretu z mocą ustawy nr 132, Włochy) z dnia 12 września 2014 r. (zwanego dalej „DL nr 132/2014”) stanowi orzeczenie o rozwodzie w rozumieniu rozporządzenia Bruksela IIa?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 12 DL nr 132/2014 należy traktować zgodnie z dyspozycją art. 46 rozporządzenia Bruksela IIa dotyczącego dokumentów urzędowych oraz porozumień?

⁽¹⁾ „Rozporządzenie Bruksela IIa” (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 5 października 2020 r. w sprawie T-597/18, Hermann Albers / Komisja Europejska, wniesione w dniu 4 grudnia 2020 r. przez Hermann Albers eK

(Sprawa C-656/20 P)

(2021/C 44/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Hermann Albers eK, (przedstawiciel: S. Roling, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Republika Federalne Niemiec, Land Niedersachsen

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- Uchylenie w części w wyroku Sądu z dnia 5 października 2020 r., Hermann Albers/Komisja (T-597/18, EU:T:2020:467) w brzmieniu pkt 1 i 2 sentencji;
- Uwzględnienie w pełnym zakresie żądań wysuniętych w pierwszej instancji zmierzających do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 12 lipca 2018 r. C(2018) 4385 final ⁽¹⁾ oraz do obciążenia Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 107 i 108 TFUE w odniesieniu do § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (NNVG). Paragraf 7a NNVG stanowi, wbrew stanowisku Sądu, nową pomoc podlegającą zgłoszeniu.

Odnosnie do art. 107 TFUE, nie chodzi jedynie o wewnątrz krajowe przesunięcie państwowych środków finansowych, ponieważ podmioty realizujące zadania publiczne w swojej podwójnej roli jako właściciele publicznych przedsiębiorstw przewozowych, korzystają bezpośrednio z przydziału środków i wykorzystują je w sposób selektywny ze szkodą dla sektora prywatnego poprzez bezpośrednie przyznawanie dotacji. Wynikało to z faktu, że podmioty realizujące zadania publiczne kontrolowały przedsiębiorstwa transportu publicznego „tak jakby były to ich własne służby”. Przyznanie środków finansowych na rzecz podmiotów realizujących zadania publiczne jest nierozdzielnie związane z korzyścią, ponieważ w tym momencie wykorzystanie tych środków na działalność gospodarczą przedsiębiorstw komunalnych jest często już określone. Zakłóca to konkurencję i wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

Ponadto z uwagi na to, że § 7a NNVG ma charakter pomocy państwa, ale również niezależnie od niego, dochodzi do naruszenia art. 108 ust. 3 TFUE, ponieważ Republika Federalna Niemiec nie zgłosiła Komisji Europejskiej § 7a NNVG.

(¹) Decyzja Komisji Europejskiej donośnie do nie wnoszenia sprzeciwu względem środków ustanowionych zgodnie z § 7a Niedersächsisches Nahverkehrsgesetz (sprawa SA.46538 [2017/NN]) (Dz. U. 2018, C 292, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Słowacka

(Sprawa C-661/20)

(2021/C 44/38)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, R. Lindenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- poprzez wyłączenie programów gospodarki leśnej i ich zmian, incydentalnego pozyskiwania drewna oraz środków zapobiegania zagrożeniom dla lasów i eliminacji skutków szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi z wymogu, aby w przypadku gdy mogą one w istotny sposób oddziaływać na obszary sieci Natura 2000, podlegały odpowiedniej ocenie ich skutków dla tych obszarów z punktu widzenia założeń ochrony tych obszarów, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 6 ust. 3 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (¹),
- poprzez niepodjęcie odpowiednich działań w celu uniknięcia pogorszenia stanu siedlisk i uniknięcia znaczącego niepokojenia na specjalnych obszarach ochrony wyznaczonych do ochrony głuszca zwyczajnego (OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Chočské vrchy SKCHVU050, OCHÚ Horná Orava SKCHVU008, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ Malá Fatra SKCHVU013, OCHÚ Poľana SKCHVU022, OCHÚ Slovenský Raj SKCHVU053, OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051 i OCHÚ Strážovské vrchy SKCHVU028), Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 6 ust. 2 w związku z art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- poprzez niepodjęcie specjalnych środków ochronnych w odniesieniu do siedliska głuszca zwyczajnego w ramach OCHÚ Nízke Tatry SKCHVU018, OCHÚ Tatry SKCHVU030, OCHÚ Veľká Fatra SKCHVU033, OCHÚ Muránska planina-Stolica SKCHVU017, OCHÚ Volovské vrchy SKCHVU036, OCHÚ SKCHVU013 Malá Fatra i OCHÚ Levočské vrchy SKCHVU051, wyznaczonych do ochrony tego gatunku w celu zapewnienia jego przetrwania oraz reprodukcji na obszarze jego występowania, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (²) oraz
- Republika Słowacka zostaje obciążona kosztami postępowania.